

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 36Cbi/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120207446
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Bieliková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120207446.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Alenou Bielikovou v spore žalobcu SeCon Ltd, so sídlom Suite 13, First Floor, Oliaji Trade Center, Francis Rachel Street, Victoria, Mahe, Seychelles, číslo spoločnosti 093976, zast. Mgr. Tomáš Dohál, advokát, Lúčna 491, 913 21 Trenčianska Turná, IČO 36 862 452 proti žalovanému Construction s.r.o. so sídlom 956 32 Nadlice 64, IČO 31 106 064, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Doktor, s.r.o., Legionárska 7735/31B, 911 01 Trenčín, IČO 52 536 891, za účasti intervenienta FENESTRA Sk, spol. s r.o. so sídlom Priemyselná 17, 953 01 Zlaté Moravce, IČO 36 521 451, zast. Matejka & Haluška s.r.o., Lazovná 20, 974 01 Banská Bystrica, IČO 47 257 415, na strane žalovaného, o určenie popretých pohľadávok, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému a intervenientovi sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** náhrada 100% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Žalobca sa v žalobe proti žalovanému domáhal určenia, že je veriteľom pohľadávky proti žalovanému v sume 394 188,10 €, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 24, a časti pohľadávky v sume 97 168,24 €, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 25, v reštrukturalizácii žalovaného, vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 38R/4/2020. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. V žalobe žalobca uviedol, že na Okresnom súde Trenčín je vedené reštrukturalizačné konanie dlžníka (žalovaného) sp. zn. 38R/4/2020. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38R/4/2020 zo dňa 20.07.2020, publikovaným v Obchodnom vestníku č. OV 142/2020 zo dňa 24.07.2020, bola povolená reštrukturalizácia žalovaného a do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Lukáš Tyko so sídlom so sídlom kancelárie Palackého 5,911 01 Trenčín. Žalobca si riadne, spôsobom ustanoveným zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, a včas uplatnil nároky voči žalovanému v reštrukturalizácii. Doručil správcovi prihlášky, prostredníctvom ktorých prihlásil svoje pohľadávky voči žalovanému v právnom postavení dlžníka, označené v prihláškach pod poradovými číslami 1 a 2, spolu so súhrnným prehľadom, v zmysle § 121 a príslušných ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Žalobca si tak uplatnil nasledovné pohľadávky voči dlžníkovi:

1. pohľadávku, v prihláške uvedenú pod poradovým číslo 1, v celkovej sume 394 188,10 €,
2. pohľadávku, v prihláške uvedenú pod poradovým číslo 2, v celkovej sume 261.548.66 €. Správca prihlásené, zabezpečené pohľadávky zaradil do konečného zoznamu pohľadávok, a to pohľadávku 1 pod číslom 24, pohľadávku 2 pod číslom 25. Pohľadávky následne v zmysle príslušných ustanovení § 124 zákona o konkurze a reštrukturalizácii správca v poprel, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky nasledovne :

Pohľadávku č. 1 poprel v celom rozsahu - vo výške 394 188,10 €. Pohľadávku č. 2 poprel v rozsahu 97 168,24 €. Ako deň popretia je v konečnom zozname pohľadávok s vyznačeným popretím uvedený dátum 23.09.2020. Podľa § 124 ods. 4 zákona číslo 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení

neskorších predpisov, veriteľ popretej pohľadávky sa môže do 30 dni od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok žalobou

podanou voči dlžníkovi domáhať, aby súd určil právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku, zabezpečenie zabezpečovacím právom alebo poradie zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky. V žalobe sa veriteľ môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

Žalobca s popretím pohľadávok nesúhlasil a popretie považoval za nedôvodné. Ním prihlásené pohľadávky vznikli na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej medzi dlžníkom ako záujemcom a žalobcom ako sprostredkovateľom. Predmetom tejto zmluvy o sprostredkovaní je, okrem iného, pre dlžníka vykonávať činnosť smerujúcu k uzavretiu prípadných zmlúv o dielo. Veriteľ pre dlžníka túto činnosť vykonal a z uvedeného dôvodu mu vznikol nárok na dohodnutú odmenu, ktorú dlžníkovi aj vyfakturoval. Spochybňovanie vzniku právneho dôvodu ako aj výšky prihlásených pohľadávok zo strany správcu je nedôvodné, pretože zo strany žalobcu bol vznik jednotlivých pohľadávok riadne preukázaný, či už zmluvou, alebo faktúrami, ktoré, ako vyplýva s reštrukturalizačného posudku a

správy nezávislého audítora, sú súčasťou účtovníctva dlžníka, z čoho nepochybne vyplýva že tento ich riadne prijal, a tým aj uznal tieto predmetné pohľadávky, a to v čase, kedy nemohol ani tušiť že sa ocitne v reštrukturalizačnom konaní. Dňa 18.09.2020 bola spísaná notárska zápisnica N 340/2020, Nz 27240/2020, NCRN 27677/2020 notárskym spoločenstvom notárov Z. W. a H. W. na L. ulici č. XX, O. ktorou žalovaný uznal svoje pohľadávky vyplývajúce zo Zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011 nasledovne:

faktúra číslo 20161201 zo dňa 31.01.2016, dátum splatnosti 30.01.2017 suma 394 188,10 € a faktúra číslo 20181201 zo dňa 31.01.2018, dátum splatnosti 30.03.2019, suma 261 548,66 €. Je teda možné uzatvoriť, že žalovaný dňa 18.09.2020 svoj záväzok uznal, čo do dôvodu a výšky.

1.2. K žalobe žalobca pripojil listiny: zmluva o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011, faktúry č. 20181201 zo dňa 31.12.2018, 2016201 zo dňa 31.12.2016, notárska zápisnica N 340/2020, Nz 27240/2020, NCRIs 27677/2020 zo dňa 18.09.2020 vyhotovená notárkou Zuzanou Karasovou.

2.1. Písomným podaním zo dňa 23.02.2021 FENESTRA Sk, spol. s r. o. so sídlom Priemyselná 17, 953 01 Zlaté Moravce, IČO 36 521 451 ako intervenient oznámil súdu svoj vstup do konania na strane žalovaného. Z informácií získaných v rámci predmetnej reštrukturalizácie porozumel, že v tomto konaní je prejednávaná incidenčná žaloba podľa ust. § 124 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, podaná voči žalovanému, ktorou sa žalobca domáhal určenia pohľadávok ním prihlásených do reštrukturalizácie a popretých zo strany ustanoveného reštrukturalizačného správcu. Vychádzajúc z uvedeného a s odkazom na ust. § 82 ods. 1 CSP intervenient súdu oznámil, že sa z vlastného podnetu týmto podaním rozhodol vstúpiť do konania popri žalovanom v procesnej pozícii intervenienta (na žalovanej strane) v zmysle ust. § 81 CSP. Poukázal na to, že status osoby zúčastnenej na konaní (a s tým spojené procesné oprávnenia) intervenientovi vzniká bez ďalšieho doručení predkladaného oznámenia konajúcemu súdu, pričom so zreteľom na záväznosť rozsudku vydaného v konaní aj pre intervenienta bude intervenient spolu so žalovaným podľa ust. § 84 CSP tvoriť nerozlučné spoločenstvo. Podľa ust. § 82 ods. 3 CSP musí podanie intervenienta, ktorým vstupuje do konania obsahovať tiež tvrdenia odôvodňujúce jeho právny záujem na výsledku konania. V tejto súvislosti preto uviedol, že popreté pohľadávky dosahujú celkovú výšku 491 356,34 €. Intervenient si v reštrukturalizácii prihláškou riadne a včas uplatnil pohľadávky voči dlžníkovi, z ktorých pohľadávky v sume 70 853,57 € boli zistené, a pohľadávka v sume 452 761,05 € bola správcom popretá. Intervenient v zákonom ustanovenej lehote podal žalobu o jej určenie súdom (konanie o žalobe dosiaľ nebolo skončené). Intervenient je tak v zmysle ust. § 119 ods. 1 a ods. 4 ZKR v spojení s ust. § 27 ZKR účastníkom reštrukturalizačného konania v rozsahu pohľadávok voči dlžníkovi v celkovej výške 523 614,60 €. Popreté pohľadávky, ako aj pohľadávky intervenienta predstavujú takmer jednu tretinu (1/3) zo všetkých nárokov uplatnených v reštrukturalizácii (a spoločne tak zodpovedajú takmer 2/3 z celkovej sumy prihlásených nárokov). Dlžník voči popretým pohľadávkam a ich uplatneniu v reštrukturalizácii, najmä v rámci vyjadrenia podľa ust. § 123 ods. 3 ZKR, nenamietal, práve naopak. Intervenient dal správcovi v reštrukturalizácii podnet na popretie (tiež) popretých pohľadávok, čo okrem iného znamená, že v zmysle ust. § 124 ods. 7 posledná veta ZKR sa na prípadné uznanie popretých pohľadávok žalovaným vyžaduje súhlas Intervenienta; a podľa ust. § 124 ods. 6 prvá veta ZKR je rozsudok o určení popretých pohľadávok vydaný v konaní záväzný aj pre intervenienta. Keďže ust. § 82 ods. 3 CSP nepožaduje, aby intervenient svoje tvrdenia ohľadne právneho záujmu na výsledku konania (ex ante) preukazoval, a nakoľko Intervenient ani nepredpokladal, že by sa skutočnosti uvádzané vyššie stali predmetom sporu, nepovažoval v tomto momente za nevyhnutné predkladať alebo navrhnovať

na ich preukázanie príslušné dôkazy. Predmetom konania je posúdenie a rozhodnutie, či popreté pohľadávky boli alebo neboli prihlásené po práve a v akom rozsahu. Na rozdiel od mimoinsolvenčných pomerov, kde problematika konkurencie nárokov veriteľov nevyvstáva, v procesoch formalizovaného riešenia úpadku, akým je aj reštrukturalizácia, platí schéma, v ktorej je miera uspokojenia pohľadávky individuálneho veriteľa závislá, popri faktore rozsahu zdrojov použiteľných na uspokojenie, tiež od rozsahu nárokov podieľajúcich sa na takomto uspokojovaní. Tak hmotnoprávne [determináciu rozsahu, v akom bude jeho pohľadávka (ne)uspokojená], ako aj procesné [napríklad z hľadiska váhy jeho hlasov vo veriteľských orgánoch počítanej v pomere k celkovej mase nárokov] postavenie veriteľa tak od odpovede na otázku, či iný veriteľ pohľadávku do insolvenčného konania prihlásil oprávnené, bezprostredne závisí. Nie je prekvapivým, že zákon na uvedené východiská v kontexte reštrukturalizácie reaguje, okrem iného, oprávnením veriteľa prihlásenej pohľadávky podať správcovi podnet na popretie inej prihlásenej pohľadávky (ust. § 124 ods. 3 ZKR), či podmienením účinkov dlžníkovho uznania pohľadávky popretej z podnetu veriteľa súhlasom tohto veriteľa (ust. § 124 ods. 7 ZKR), a v neposlednom rade tiež rozšírením záväznosti rozsudku o určení popretej pohľadávky (najmä) na ostatných veriteľov dlžníka majúcich v rozhodujúcom čase postavenie účastníka reštrukturalizačného konania (ust. § 124 ods. 7 ZKR). Pokiaľ na existenciu vzťahu medzi právnym postavením veriteľa a zistením pohľadávky iného prihláseného veriteľa priamo reagujú normy insolvenčného práva, niet dôvodu, aby tomu nebolo rovnako aj pri aplikácii procesného kritéria prípustnosti intervencie veriteľa v incidenčnom spore o určenie popretej pohľadávky iného veriteľa, v podobe existencie právneho záujmu intervenienta na výsledku konania. To platí obzvlášť v pomeroch in casu; nielenže bude rozsudok v konaní záväzný aj pre intervenienta (čo samo osebe svedčí o právnom záujme Intervenienta na konečnej podobe takéhoto rozhodnutia), pričom substantívne dopadne do jeho právnych pomerov vzťahujúcich sa k reštrukturalizácii, a to, s prihliadnutím na absolútnu či relatívnu výšku nárokov dotknutých strán dokonca zásadne, ale samotný priebeh konania je v konečnom dôsledku výhradne výsledkom aktivity Intervenienta (podnetu na popretie) smerujúcej k ochrane jeho subjektívnych práv, ktorá by sa vzhľadom na limity normy vyjadrenej v ust. § 124 ods. 7 posledná veta ZKR v kontexte sporového procesu bez vstupu intervenienta do konania ľahko mohla ukázať nedostatočnou. Intervenient bol presvedčený, že už vo svetle argumentov v krátkosti formulovaných predchádzajúcim textom sa právny záujem intervenienta na výsledku konania, a tým i prípustnosť intervencie notifikovanej týmto podaním javia prakticky neotrasiteľnými.

3.1. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 16.03.2021 navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie žalovaného nároku podľa § 282 CSP, a to v súlade s § 284 CSP bez nariadenia pojednávania. Poukázal na to, že dňa 23.09.2020 vydal JUDr. Lukáš Tyko, správca so sídlom kancelárie Palackého 5, 911 01 Trenčín, zoznam pohľadávok, v ktorom je uvedené, že poprel pohľadávku žalobcu v sume 394 188,10 €, zapísanú v zozname pohľadávok pod por. č. 24 (Pohľadávku č. 1) a pohľadávku žalobcu v sume 97 168,24 €, zapísanú v zozname pohľadávok pod por. č. 25 (Pohľadávku č. 2). Správca poprel právny dôvod vzniku a výšku Pohľadávky č. 1 z nasledovných dôvodov:

a) žalobca v prihláške pohľadávky, ako ani jej prílohách nepreukázal žiadnu sprostredkovateľskú činnosť (pričom táto činnosť nevyplýva ani zo šetrenia vykonaného správcou), na základe ktorej by žalobcovi vznikol nárok na províziu.

b) uzavretie Rámcových dohôd z hľadiska zákonom ustanoveného procesu verejného obstarávania nemohlo byť uskutočnené v dôsledku sprostredkovateľskej činnosti žalobcu a z uvedeného dôvodu nevznikol veriteľovi nárok na províziu.

c) žalobcovi preukázateľne nevznikol zo Zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.8.2011 nárok na províziu, nakoľko nebola splnená ani jedna podmienka na jej vznik, t. j. uzavretie zmluvy pričinením veriteľa, a zároveň vykonanie diela dlžníkom, a zároveň vystavenie a doručenie faktúry dlžníkom za celé vykonané dielo.

d) veriteľ v prihláške pohľadávky, ako ani jej prílohách nepreukázal vznik nároku na províziu vyplývajúcu zo Zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.8.2011.

e) prihláška pohľadávky je z hľadiska prihlásenej sumy veriteľom (pohľadávka z titulu provízie vo výške 394 188,10 €) nepreskúmateľná.

Správca poprel právny dôvod vzniku Pohľadávky 2 v časti prihlásenej pohľadávky vo výške 97168,24 € z nasledovného dôvodu:

Správca poprel pohľadávku veriteľa čo do právneho dôvodu v časti prihlásenej pohľadávky vo výške 97.168,24 EUR z dôvodu, že žalobca si v prihláške pohľadávky uplatnil sprostredkovateľskú províziu vo výške 261 548,66 € za rozhodné obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018, a to sprostredkovanie zmluvy o dielo uzavretej medzi spoločnosťou PPC Čab, a.s. a dlžníkom, ktorej predmetom sú stavebné práce v celkovom objeme 1 231 000,- €, pričom na základe šetrení správcu vyplýva, že dlžník v rozhodnom

období od 01.01.2018 do 31.12.2018 uzavrel so spoločnosťou PPC Čab, a.s. zmluvy o dielo, na základe ktorých vykonal stavebné práce a následne ich vyúčtoval iba vo výške 773 554,96 €. Veriteľovi vznikol nárok na províziu vo výške 21,25 % zo sumy 773 554,96 € (t.j. provízia vo výške 164 380,42 €), a nie zo sumy 1 231 000,- € ako deklaroval v prihláške pohľadávky. V časti prihlásenej pohľadávky vo výške 97 168,24 € veriteľovi nevznikol nárok na províziu.

Dňa 24.08.2011 uzavrel žalobca v právnom postavení sprostredkovateľa so žalovaným v právnom postavení záujemcu zmluvu o sprostredkovaní, predmetom ktorej bolo v zmysle čl. I ods. 1 Zmluvy sprostredkovanie uzatvárania zmlúv o dielo, a teda činnosť smerujúca k tomu, aby mal záujemca (žalovaný) ako zhotoviteľ diel možnosť uzatvoriť zmluvu o dielo s tretími osobami ako objednávateľmi. Žalobca a žalovaný sa v čl. III ods. 1 uvedenej zmluvy dohodli, že za činnosť bližšie špecifikovanú v čl. I zmluvy patrí žalobcovi odmena v závislosti od objemu sprostredkovaných činností, a to vo výške 21,25 % zo sumy objemu vystavených faktúr žalovaným tretím osobám, a to za činnosti, ktoré vykoná žalovaný ako zhotoviteľ na základe zmlúv o dielo, ktoré uzatvorí žalovaný na základe sprostredkovania žalobcom v rozhodnom období. Dňa 31.12.2016 bola žalovanému žalobcom vystavená faktúra splatná dňa 30.01.2017 na sumu 394 188,10 €, a to za sprostredkovanie 3 zmlúv o dielo uzavretých s objednávateľom: Ministerstvo Vnútra SR, ktorých predmetom bola údržba budov - udržiavacie stavebné práce v celkovom objeme 4 800 000,- €. Správca ako jeden z dôvodov popretia Pohľadávky č. 1 uvádza, že "uzavretie Rámcových dohôd z hľadiska zákonom ustanoveného procesu verejného obstarávania nemohlo byť uskutočnené v dôsledku sprostredkovateľskej činnosti veriteľa SeCon Ltd. a z uvedeného dôvodu nevznikol veriteľovi nárok na províziu." Žalovaný tvrdil, že v právnom poriadku Slovenskej republiky nie je zakázaná možnosť sprostredkovania v rámci procesu verejného obstarávania. Mal zato, že za sprostredkovanie je možné v tomto prípade považovať aj len informovanie záujemcu ohľadom prebiehania súťaže alebo oboznámenie záujemcu s obsahom a podmienkami súťaže. Keďže v tejto situácii aj vďaka pričineniu žalobcu opísaného vyššie, došlo k výhre žalovaného v súťaži (teda je zrejmé, že sprostredkovateľ žalovanému poskytol informácie, súčinnosť, podporu a iné plnenia v ním správnej zvolenej súťaži vhodnej pre žalovaného) a následnému uzavretiu zmluvy medzi žalovaným a objednávateľom (Ministerstvo Vnútra SR), mal zato, že došlo k poskytnutiu plnenia zo strany žalobcu v zmysle čl. I zmluvy. Dňa 31.12.2018 bola žalovanému žalobcom vystavená faktúra splatná dňa 31.03.2019 na sumu 261 548,66 €, a to za sprostredkovanie zmluvy o dielo uzavretej s objednávateľom PPC Čab, ktorej predmetom boli stavebné práce na objektoch PPC Čab v objeme 1 231 000,- €. K vyššie uvedeným skutočnostiam žalovaný uviedol, že zo strany žalobcu došlo v čase trvania zmluvy o sprostredkovaní k poskytnutiu plnenia v zmysle čl. I zmluvy, tak ako tvrdí žalobca, a teda žalovaný nerozporoval existenciu Pohľadávky 1 a Pohľadávky 2 a považoval ju za danú a riadne určenú v celej výške. Žalovaný vyhlásil, že žalobca riadne splnil všetky povinnosti v zmysle zmluvy, a teda mu vznikol nárok na odmenu sprostredkovateľa, ktorá bola následne žalobcom fakturovaná vyššie uvedenými faktúrami, teda na úhradu Pohľadávky č. 1 a č. 2. Žalovaný teda týmto výslovne uviedol, že nárok žalobcu na určenie Pohľadávok č. 1 a č. 2 uznáva v celom rozsahu, s tým, že žalovaný tak už urobil aj v minulosti prostredníctvom notárskej zápisnice N 340/2020, resp. Nz 27240/2020 zo dňa 18.09.2020 napísanej notárkou Zuzanou Karasovou v zastúpení T. ktorá je aj exekučným titulom, teda nemožno mať pochybnosti o existencii Pohľadávok č. 1 a č. 2.

K vstupu intervenienta na strane žalovaného do konania žalovaný uviedol, že dňa 23.02.2021 doručila obchodná spoločnosť FENESTRA Sk, spol. s r. o. so sídlom Priemyselná 17, 953 01 Zlaté Moravce, IČO 36 521 451, do elektronickej schránky Okresného súdu Trenčín Oznámenie o vstupe do konania v procesnom postavení intervenienta na strane žalovaného. Podľa § 83 CSP, súd na návrh rozhodne, či je vstup intervenienta prípustný. V zmysle tohto ustanovenia CSP, ak intervenient právny záujem na výsledku konania nepreukázal, súd rozhodne, že vstup intervenienta do konania nie je prípustný. Z tohto dôvodu žalovaný podal z opatrnosti námietku prípustnosti vstupu intervenienta do konania z dôvodu, že tento nepreukázal právny záujem na výsledku konania. Navrhol, aby súd rozhodol v zmysle § 83 CSP, že vstup intervenienta do tohto konania nie je prípustný. Podľa § 85 CSP, ak intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, netvorí nerozlučné spoločenstvo podľa § 77, vyžadujú prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany podľa § 149 až 154 uplatnené intervenientom súhlas tejto strany; inak na ne súd neprihliada.

V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia CSP, pre prípad, ak súd povolí vstup spoločnosti FENESTRA Sk, spol. s r. o. v procesnom postavení intervenienta na strane žalovaného do konania, tak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný navrhol súdu vydanie rozsudku pre uznanie, vopred vyslovil nesúhlas s akýmikoľvek budúcimi prostriedkami procesného útoku alebo procesnej obrany uplatnenými spoločnosťou FENESTRA Sk, spol. s r.o., ktorých obsah bude v rozpore s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej žalovaný uplatnený nárok uznáva a v takom prípade žiadal súd, aby na ne neprihliadal.

3.2. K písomnému vyjadreniu zo dňa 16.03.2021 žalovaný pripojil listinu: notárska zápisnica N 340/2020, Nz 27240/2020, NCRIs 27677/2020 zo dňa 18.09.2020 vyhotovená notárkou Z. W..

4.1. Uznesením č.k. 36Cbi/15/2020-64 zo dňa 05.08.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25.08.2021, Okresný súd Trenčín rozhodol, že vstup intervenienta FENESTRA Sk, spol. s r.o. so sídlom Priemyselná 17, 953 01 Zlaté Moravce, IČO 36 521 451 na strane žalovaného do konania je prípustný..

4.2. Podľa odôvodnenia označeného uznesenia, predmetom konania je určenie predmetných pohľadávok žalobcu, popretých reštrukturalizačným správcom v reštrukturalizácii žalovaného, v zmysle § 124 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. V prípade, ak bude v spore vydané rozhodnutie súdu o určení popretej pohľadávky, podľa § 124 ods. 6 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, bude účinné voči každému, teda aj voči obchodnej spoločnosti FENESTRA Sk, spol. s r.o., IČO 36 521 451 ako veriteľovi, ktorý si v označenej reštrukturalizácii žalovaného prihlásil svoje pohľadávky voči žalovanému, z ktorých časť v sume 70 853,57 € bola zistená a časť v sume 452 761,05 € popretá správcom (podľa vyjadrenia FENESTRA Sk, spol. s r.o.). Z výpisu žalovaných pohľadávok zo zoznamu pohľadávok v predmetnej reštrukturalizácii žalovaného je zrejmé, že FANESTRA Sk, spol. s r.o., v zmysle § 124 ods. 3 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov ako veriteľ podala správcovi podnet, aby žalované pohľadávky žalobcu poprel.

Vzhľadom k uvedenému mal súd zato, že FENESTRA Sk, spol. s r.o., IČO 36 521 451 v spore má právny záujem na výsledku sporu v zmysle § 81 CSP, a preto, podľa § 83 CSP, rozhodol, že jej vstup ako intervenienta na strane žalovaného do konania je prípustný. V prípade, ak by bolo v spore vydané rozhodnutie súdu o určení žalovaných (popretých) pohľadávok, rozsudok bude mať tzv. rozšírenú záväznosť (§ 124 ods. 6 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov), a teda bude záväzný i pre intervenienta FENESTRA Sk, spol. s r.o. ako veriteľa iných, prihlásených pohľadávok v predmetnej reštrukturalizácii žalovaného. Už aj z tohto dôvodu je právny záujem intervenienta na výsledku daný. Je pritom potrebné prihliadnúť aj na to, že intervenient v tomto prípade podal správcovi podnet na popretie žalovaných pohľadávok, v dôsledku čoho mu zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov priznáva zvýšenú právnu ochranu, napr. ustanovenie § 124 ods. 7 označeného zákona vyžaduje súhlas takéhoto veriteľa s uznaním popretej pohľadávky dlžníkom, alebo, v zmysle § 127 ods. 6 označeného zákona, ustanovením tzv. rozšírenej záväznosti predmetného rozsudku. Okrem toho, takýto rozsudok bude mať vplyv aj na rozsah uspokojenia pohľadávok intervenienta ako veriteľa v reštrukturalizácii. I keď aj v reštrukturalizačnom konaní je premietnutá zásada maximálneho uspokojenia pohľadávok veriteľov, je potrebné prihliadnúť na to, že v tomto sporovom konaní nie je účastníkom správca, ktorý má špecifické postavenie vo vzťahu k dlžníkovi i veriteľom, a ktorý ako osobitný subjekt by bol povinný obhajovať záujmy dlžníka i všetkých konkurzných veriteľov (napr. v konkurze musí dosiahnuť čo najvyššie uspokojenie pohľadávok veriteľov, ale nie je ich zástupcom, ani zástupcom úpadcu), ale priamo dlžník, ktorý je aj účastníkom reštrukturalizačného konania. Uvedené kladie dôraz najmä na nestrannosť dlžníka v tomto spore, ktorý sa na jednej strane snaží o svoju ekonomickú záchranu, zbavenie sa dlhov a pokračovanie v podnikateľskej činnosti, na druhej strane musí rešpektovať spoločný záujem veriteľov na čo najvyššom uspokojení ich pohľadávok, prihlásených v reštrukturalizácii, a zároveň hľadať spravodlivú rovnováhu medzi právnymi záujmami jednotlivých veriteľov. Spoločným záujmom veriteľov je (musí byť) maximalizácia uspokojenia pohľadávok všetkých veriteľov pri spravodlivom usporiadaní vzťahov všetkých veriteľov s dlžníkom. Zmyslom a účelom reštrukturalizácie je zabrániť individuálnemu uplatňovaniu a výkonu práva jednotlivých veriteľov v prospech ich kolektívneho uspokojenia. Spoločný záujem veriteľov pri kolektívnom (spravidla postupnom a neúplnom) uspokojení veriteľov v reštrukturalizácii však prima facie nekorešponduje s individuálnymi záujmami jednotlivých veriteľov. Prirodzeným záujmom každého veriteľa, ktorý si do reštrukturalizácie prihlásil pohľadávku (zabezpečenú či nezabezpečenú) je dosiahnuť, pokiaľ možno, najvyššiu mieru jej uspokojenia. Pohľadávka každého veriteľa má svoj právny dôvod, na základe ktorého tento od dlžníka požaduje, aby tento plnil korelujúci záväzok, a individuálny veriteľ spravidla nevidí (nechce vidieť) dôvod, prečo by mal byť v akomkoľvek rozsahu ukrátený pri uspokojení svojej pohľadávky v prospech uspokojenia iných veriteľov dlžníka. (viď napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/2017 zo dňa 19.07.2017) Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, s prihliadnutím aj na hodnotu pohľadávok intervenienta a žalobcu v reštrukturalizácii, z ktorej vyplýva podstatne zvýšený ekonomický záujem strán sporu i intervenienta na výsledku sporu, sa súdu javí ako účelná podpora žalovaného (dlžníka)

v tomto konaní procesnými úkonmi intervenienta, a to aj s poukazom na to, že predmetný rozsudok (ak bude súdom vyhlásený) ovplyvní práva a povinnosti nielen intervenienta ale aj ostatných veriteľov prihlásených pohľadávok v označenej reštrukturalizácii, ktoré v tomto spore nie sú chránené osobitným procesným subjektom bez priameho osobného záujmu na výsledku sporu.

5. Intervenient žiadal žalobu zamietnuť. V písomnom vyjadrení zo dňa 06.09.2021 uviedol, že žalovaný pre prípad pripustenia vstupu intervenienta do konania vyslovil svoj nesúhlas s akýmkoľvek budúcimi prostriedkami procesného útoku alebo procesnej obrany uplatnenými intervenientom, ktorých obsah bude v rozpore s argumentáciou žalovaného a pre tento prípad požiadal súd, aby na ne neprihliadal. Intervenient bol presvedčený, že nesúhlas vyslovený žalovaným nemá žiadnu procesnú relevanciu, v každom prípade nijako neopodstatňuje vznesenú požiadavku neprihliadania na úkony Intervenienta, najmä nakoľko z ust. § 85 CSP mimo akýchkoľvek pochybností vyplýva, že súhlas strany sporu, na ktorej intervenient vystupuje, s prostriedkami procesného útoku alebo prostriedkami procesnej obrany uplatnenými intervenientom sa (pod procesnou sankciou neprihliadania) vyžaduje práve a len v prípade, ak intervenient so stranou na ktorej vystupuje netvorí nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. Podľa ust. § 84 CSP, ak sa z osobitného predpisu podáva, že rozsudok v spore je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. Podľa ust. § 124 ods. 6 ZKR je rozhodnutie súdu o určení popretej pohľadávky účinné voči každému, a teda je nepochybné, že intervenient so žalovaným v súdnej veci tvoria nerozlučné spoločenstvo, v dôsledku čoho na prostriedky procesného útoku a/alebo obrany intervenienta v konaní nie je potrebný súhlas žalovaného a norma vyjadrená v ust. § 85 CSP na konanie nijako nedopadá. Uvedený právny záver napokon mimo akýchkoľvek rozumných pochybností potvrdzuje napr. aj záver Najvyššieho súdu SR prezentovaný v uznesení sp. zn. 2Obdo 36/2018 dňa 30.04.2019, v ktorom súd uviedol „vychádzajúc z ustanovenia § 84 C. s. p., intervenient tvorí so stranou nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 77 CSP vtedy, ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný. Záväznosť rozsudku upravuje Civilný sporový poriadok v ustanovení § 228 ods. 1, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Uvedené ustanovenie tak odkazuje na určité výnimky, kedy sa záväznosť rozsudku nevzťahuje len na strany konania, ale aj na iné subjekty, ktorými môže byť aj intervenient. Jedná sa napríklad o situáciu uvedenú v § 228 ods. 2 CSP, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnostiam alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní. Ďalšie takéto situácie vyplývajú z osobitných predpisov, ako napr. zo zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého rozsudok o určení popretej pohľadávky, je záväzný voči všetkým účastníkom konkurzného konania, či z Obchodného zákonníka, podľa ktorého rozsudok o určení neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti, je záväzný pre každého a z ďalších ustanovení.

Predmetom konania o tzv. incidenčnej žalobe (ktorou je aj žaloba) je podľa ustálenej judikatúry preskúmanie opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu, a teda posúdenie, či správcom uvedený dôvod popretia je alebo naopak nie je opodstatnený (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.01.2017, sp. zn. 3Obdo/70/2016, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 7/2017 ako R 63/2017). Správcom uskutočnené popretie žalovaných pohľadávok čo do právneho dôvodu a výšky, intervenient považoval (a to v minimálnom rozsahu, keďže podľa jeho presvedčenia vyjadreného aj podnetom na popretie uvedených pohľadávok bolo tieto možné a potrebné poprieť v celom ich rozsahu) za vecne opodstatnené a správne. Uznanie žalovaných pohľadávok dlžníkom nemá žiadne právne účinky. Žalobca, ako aj dlžník navrhli, aby súd žalobe vyhovel, keďže zo strany žalovaného došlo predmetnou notárskou zápisnicou k uznaniu záväzkov dlžníka, zodpovedajúcim žalovaným pohľadávkam. Intervenient bol presvedčený, že uznanie uskutočnené notárskou zápisnicou nevyvolalo žiadne právne účinky a súd naň nemôže prihliadať; odhliadnuc od jeho uskutočnenia dlžníkom v priamom rozpore s piatou výrokovou vetou uznesenia o povolení reštrukturalizácie dlžníka bez súhlasu správcu v reštrukturalizácii dlžníka totiž celkom zrejme ide o neplatný právny úkon, keďže (okrem toho, že sa zjavne prieči dobrým mravom) sa mimo akýchkoľvek rozumných pochybností dostáva do rozporu s účelom, prinajmenšom však obchádza, zákon (ZKR) normujúci v záujme ochrany (tiež) veriteľov dlžníka pred neopodstatnenými nárokmi uplatnenými prihláškou osobitný mechanizmus (v podobe preskúmania prihlásených pohľadávok súdom ustanoveným správcom a následného incidenčného sporu, kde sa preskúmava dôvodnosť popieracieho prejavu), ktorý by v prípade akceptácie účinkov uznania prihlásených pohľadávok dlžníkom

(nota bene po doručení podnetu iného veriteľa na ich popretie) vo vzťahu k danej ochrannej funkcii nenachádzal žiadne opodstatnenie. Navyše, celkom vyprázdnenou by zostala tiež norma vyjadrovaná v ust. § 124 ods. 7 posledná veta ZKR, keďže požiadavku na súhlas veriteľa podávajúceho podnet s uznaním popretej pohľadávky by bolo poľahky možné obchádzať jej uznaním zo strany dlžníka uskutočneným ešte pred samotným popretím. Navyše, dodatočný dôvod, pre ktorý je uznanie žalovaných pohľadávok uskutočnené notárskou zápisnicou v konaní právne nevýznamné, plynie z ust. 124 ods. 4 ZKR, podľa ktorého sa žalobca v konaní o určenie popretej pohľadávky môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške. Žalobca pritom v prihláškach predmetných pohľadávok tvrdenie, podľa ktorého by mali byť uznané Dlžníkom, neuviedol. Uznanie žalovaných pohľadávok, uskutočnené dlžníkom písomnom vyjadrení nemôže vyvolať žiadne právne účinky (procesné účinky podľa ust. § 282 CSP nevynímajúc) už len preto, že k popretiu pohľadávok došlo na základe podnetu intervenienta a na ich uznanie dlžníkom sa tak v zmysle ust. § 124 ods. 7 poslednej vety ZKR vyžaduje súhlas intervenienta, ktorý dlžníkovi nikdy neudelil, a ani udeliť nemieni. K totožnému záveru je napokon možné dospieť tiež interpretáciou ust. § 283 CSP majúcou na zreteli zmysel a význam nerozlučného procesného spoločenstva strany a intervenienta. Žaloba nijako neadresuje dôvody popretia uvedené správcom. Ako vyplýva zo zoznamu pohľadávok správca v reštrukturalizácii dlžníka poprel:

(a) Pohľadávku 1 v celej jej prihlásenej výške z dôvodu, že (i) „žalobca v prihláške pohľadávky, ako ani jej prílohách nepreukázal žiadnu sprostredkovateľskú činnosť (pričom táto činnosť nevyplýva ani zo šetrenia vykonaného správcom), na základe ktorej by žalobcovi vznikol nárok na províziu; (ii) „uzavretie Rámcových dohôd z hľadiska zákonom ustanoveného procesu verejného obstarávania nemohlo byť uskutočnené v dôsledku sprostredkovateľskej činnosti žalobcu a z uvedeného dôvodu nevznikol veriteľovi nárok na províziu“; (iii) „žalobcovi preukázateľne nevznikol zo zmluvy nárok na províziu, nakoľko nebola splnená ani jedna podmienka na jej vznik, t. j. uzavretie zmluvy pričinením žalobcu, a zároveň vykonanie diela dlžníkom, a zároveň vystavenie a doručenie faktúry dlžníkom za celé vykonané dielo“; (iv) „žalobca v prihláške pohľadávky, ako ani jej prílohách nepreukázal vznik nároku na províziu vyplývajúcu zo zmluvy“ a (v) „prihláška pohľadávky je z hľadiska prihlásenej sumy veriteľom (pohľadávka z titulu provízie vo výške 394 188,10 €) nepreskúmateľná“; a (b) Pohľadávku 2 v časti prihlásenej sumy vo výške 97.168,24 EUR z dôvodu, že „žalobca si v prihláške pohľadávky uplatňuje sprostredkovateľskú províziu vo výške 261 548,66 € za rozhodné obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018, a to sprostredkovanie Zmluvy o dielo uzavretej medzi spoločnosťou PPC Čab, a.s. a dlžníkom, ktorej predmetom sú stavebné práce v celkovom objeme 1 231 000,- €, pričom na základe šetrení správca vyplýva, že dlžník v rozhodnom období od 01.01.2018 do 31.12.2018 uzavrel so spoločnosťou PPC Čab, a.s. zmluvy o dielo, na základe ktorých vykonal stavebné práce a následne ich vyúčtoval iba vo výške 773 554,96 €. Veriteľovi vznikol nárok na províziu vo výške 21,25 % zo sumy 773 554,96 € (t.j. provízia vo výške 164 380,42 €), a nie zo sumy 1 231 000,- € ako deklaroval v prihláške pohľadávky. V časti prihlásenej pohľadávky vo výške 97 168,24 € veriteľovi nevznikol nárok na províziu“. Intervenient bol už s ohľadom na dôvody popretia žalovaných pohľadávok a skutočnosť, že žaloba neobsahuje žiadne skutkové tvrdenia, ani právne argumenty spôsobilé čo i len spochybníť (nie to ešte vyvrátiť) validitu popieracích dôvodov, uvedených správcom, presvedčený, že žaloba nemôže byť úspešná a je potrebné ju bez ďalšieho zamietnuť. Intervenient v celom rozsahu neuznal nárok uplatnený žalobou, a poprel všetky skutkové tvrdenia ohľadne vzniku žalovaných pohľadávok, vyplývajúce zo žaloby. Vzhľadom na uvedené intervenient poprel najmä skutkové tvrdenie, že medzi žalobcom a žalovaným bola v minulosti uzavretá zmluva, na podklade ktorej mali vzniknúť žalované pohľadávky (a teda aj to, že zmluvu za žalobcu uzavrela pani Christina Cornelia van der Berg v Nadliciach dňa 24. augusta 2011); a tiež že žalobca uskutočnil akúkoľvek činnosť vo vzťahu k Ministerstvu vnútra SR (Pohľadávka 1) a spoločnosti PPC Čab, a.s. (Pohľadávka 2), na základe ktorej by mu v zmysle zmluvy mohlo vzniknúť právo na zaplatenie odmeny, ktorá bola prihlásená ako istina Pohľadávky 1 a/alebo Pohľadávky 2. Hoc neboli žalobcom vôbec (najmä žalobou) vyslovené, a ich formulácia z úkonov žalobcu neplynie ani implicitne, intervenient z opatrnosti poprel tiež prípadné tvrdenia ohľadne splnenia ďalších predpokladov pre vznik žalovaných pohľadávok v popretej výške, najmä o vykonaní akéhokoľvek diela dlžníkom pre Ministerstvo vnútra SR na základe rámcových dohôd, na ktoré sa odvoláva príslušná prihláška žalobcu, v období, za ktoré malo vzniknúť právo na províziu zodpovedajúce Pohľadávke 1; o akejkolvek fakturácii ceny za dielo na základe dohôd dlžníkom i o fakturácii ceny za dielo spoločnosti PPC Čab, a.s. v rozsahu prevyšujúcom sumy zohľadnené správcom v rámci (len) čiastočného popretia Pohľadávky 2. Intervenient tiež navrhol, aby súd postupom podľa ust. § 189 CSP vykonal dôkaz listinami, ktoré za účelom posúdenia oprávnenosti žalovaných pohľadávok obstaral správca dlžníka (JUDr. Lukáš Tyko so sídlom kancelárie Palackého 5, 911 01 Trenčín, zapísaný v zozname správcom pod značkou S1333), a to písomnosti, ktoré mu boli doručené ako reakcia na jeho

žiadosť o poskytnutie súčinnosti alebo inak zo strany Ministerstva vnútra SR, obchodnej spoločnosti PPC Čab, a.s. a dlžníka (ktoré sú opísané v dôvodoch popretia predmetných pohľadávok). Čo sa týka argumentácie dlžníka, obsiahnutej vo vyjadrení, obhajujúcej existenciu Pohľadávky 1 tým, že „nie je zakázaná možnosť sprostredkovania v rámci procesu verejného obstarávania“ a „za sprostredkovanie je možné v tomto prípade považovať aj len informovanie záujemcu ohľadom prebiehania súťaže alebo oboznámenie záujemcu s obsahom a podmienkami súťaže“ intervenient bol presvedčený, že táto úvaha mimoriadne plasticky vykresľuje skutočne pozoruhodnú symbiózu žalobcu a dlžníka (na ktorú intervenient poukazyval počas celého procesu reštrukturalizácie), keď sa dlžník existencii už na prvý pohľad spornej a so ohľadom na jeho pomery viac než signifikantnej pohľadávky (predstavujúcej cca 18 % z obratu v roku 2018) nielenže nijako nebráni, ale dokonca, a to napriek tomu že z činnosti, ktorá má byť honorovaná takouto odmenou nič (ani len akúkoľvek zákazku, ponechajúc nateraz stranou zisk) nezískal, aktívne vyhľadáva (hoc zjavne nesprávne a neudržateľné) dôvody, ktoré by mohli opodstatniť jej existenciu. V každom prípade, ani dlžníkom vo vyjadrení obsiahnutá úvaha existenciu Pohľadávky 1 nijako nepodporuje. Aj pokiaľ by totiž zmluva bola skutočne uzavretá tak, ako sa podáva z listiny, na ktorej je obsiahnutá, a žalobca by zároveň nejakú činnosť smerujúcu k uzavretiu zmlúv s Ministerstvom vnútra SR reálne uskutočnil (čo intervenient popieral), zo znenia zmluvy sa mimo akýchkoľvek pochybností podáva, že predpokladom vzniku práva sprostredkovateľa (žalobcu) na odmenu je kumulatívne splnenie nasledovných predpokladov: (a) uzavretie „zmluvy o dielo“ medzi dlžníkom a tretou osobou, (b) uzavretie takejto zmluvy je výsledkom činnosti sprostredkovateľa a (c) dlžník ako zhotoviteľ (i) dielo podľa sprostredkovanej zmluvy riadne a včas vykonal a zároveň (ii) objednávateľovi diela vystavil a doručil faktúry za celé vykonané dielo, ktorých (opätovne pripomenul, že sa vyžaduje kumulatívne) naplnenie vo vzťahu k Pohľadávke 1 (ani len) žalovaný, a už vonkoncom nie žalobca, netvrdí. Záverom intervenient osobitne zdôraznil, že právo žalobcu na zaplatenie provízie, zodpovedajúce žalovaným pohľadávkam (v popretom rozsahu) nezostáva „len“ nepreukázaným; na podklade vyjadrení dlžníka a druhých strán úkonov, na údajnom sprostredkovaní ktorých sa uplatnené pohľadávky zakladajú, v otázke fakturácie dlžníkom (žiadna v prípade Pohľadávky 1 a neprevyšujúca rozsah opodstatňujúci províziu vo výške nepopretej správcom), je totiž možné bez ďalšieho a zároveň bezpečne urobiť záver, že právo na zaplatenie provízie zodpovedajúce Pohľadávke 1 a Pohľadávke 2 (v popretom rozsahu), určenia ktorých sa žalobou domáha, nevzniklo.

6. Súd vykonal dokazovanie listinami: žaloba, zmluva o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011, zmluva o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011, faktúry č. 20181201 zo dňa 31.12.2018, 2016201 zo dňa 31.12.2016, notárska zápisnica N 340/2020, Nz 27240/2020, NCRIs 27677/2020 zo dňa 18.09.2020 vyhotovená notárkou Zuzanou Karasovou, oznámenie intervenienta o vstupe do konania zo dňa 23.02.2018, písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 16.03.2021, výpis žalovaných pohľadávok zo zoznamu pohľadávok, písomné vyjadrenie intervenienta zo dňa 06.09.2021, podnet veriteľa FENESTRA Sk, spol. s r.o. na popretie prihlásených pohľadávok zo dňa 09.09.2020, list Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. zn. AK/PO/1061/20/MK zo dňa 11.09.2020, vyjadrenie dlžníka zo dňa 10.09.2020 k prihlásenej pohľadávke.

7. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38R/4/2020 zo dňa 20.07.2020, publikovaným v Obchodnom vestníku č. 142/2020 dňa 24.07.2020, bola povolená reštrukturalizácia žalovaného.

8. Z výpisu žalovanej pohľadávky žalobcu v sume 394 188,10 €, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 24 v predmetnej reštrukturalizácii žalovaného, súd zistil, že reštrukturalizačný správca túto pohľadávku poprel čo do výšky, právneho dôvodu jej vzniku, a to z nasledovných dôvodov:

a) veriteľ SeCon Ltd. v prihláške pohľadávky, ako ani jej prílohách nepreukázal žiadnu sprostredkovateľskú činnosť (pričom táto činnosť nevyplýva ani zo šetrenia vykonaného správcom), na základe ktorej by veriteľovi SeCon Ltd. vznikol nárok na províziu.

Veriteľ SeCon Ltd. v prihláške pohľadávky, ako ani v jej prílohách neuvádza žiadne činnosti, ktoré by mali byť súčasťou jeho sprostredkovateľskej činnosti. Správca v rámci vlastného šetrenia vyzval písomným podaním zo dňa 10.09.2020 Ministerstvo vnútra SR na poskytnutie súčinnosti, v rámci ktorej požadoval uviesť, či má MV SR vedomosť o tom, že by sa v procese uzavretia predmetných Rámcových dohôd, alebo v procese predchádzajúcej ich uzavretiu (verejné obstarávanie) akýmkoľvek spôsobom (1) zúčastňovala, alebo (2) mala príčinenie o ich uzavretie, alebo (3) zabezpečovala pre dlžníka akékoľvek plnenia spoločnosť SeCon Ltd. (napr. písomné podania, emailové podania, alebo akékoľvek úkony osôb, ktoré vystupovali ako zástupcovia spoločnosti SeCon Ltd.). MV SR v písomnom podaní zo dňa 17.09.2020 uviedlo, že nemá vedomosť o tom, a ani z predložených dokumentov v rámci predloženej

ponuky v procese verejného obstarávania nevyplýva, že by sa veriteľ SeCon Ltd. zúčastňoval, alebo mal pričinenie o uzavretie Rámcových dohôd, alebo zabezpečoval pre dlžníka akékoľvek plnenia, podania, emailové podania, alebo úkony osôb, ktoré vystupovali ako zástupcovia veriteľa SeCon Ltd..

b) uzavretie Rámcových dohôd z hľadiska zákonom ustanoveného procesu verejného obstarávania nemohlo byť uskutočnené v dôsledku sprostredkovateľskej činnosti veriteľa SeCon Ltd. a z uvedeného dôvodu nevznikol veriteľovi nárok na províziu.

Aj napriek skutočnosti, že vo všeobecnosti nie je zmluva o sprostredkovaní zmluvou o dosiahnutí výsledku (uzavretie zmluvy), ale o vykonávaní činnosti (príprava príležitosti), v danom prípade, podľa názoru správcu, proces verejného obstarávania pojmovo a jeho charakterom neumožňuje, aby v prípade uzavretia zmluvy medzi uchádzačom a verejným obstarávateľom bola uvedená zmluva uzavretá v dôsledku sprostredkovateľskej činnosti veriteľa SeCon Ltd. ako sprostredkovateľa. Možnosť uzavretia zmluvy medzi uchádzačom a verejným obstarávateľom nevzniká v dôsledku sprostredkovania tretej osoby, ale v dôsledku: 1) rozhodnutia verejného obstarávateľa o záujme uzavrieť zmluvu, 2) uskutočnenia nevyhnutných úkonov zo strany verejného obstarávateľa (oznámenie o verejnom obstarávaní a pod.) a následne (3) splnenia podmienok účasti zo strany uchádzača v nadväznosti na uzavretie zmluvy.

c) veriteľovi SeCon Ltd. preukázateľne nevznikol zo Zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011 nárok na províziu, nakoľko nebola splnená ani jedna podmienka na jej vznik, t.j. uzavretie zmluvy pričinením veriteľa, a zároveň vykonanie diela dlžníkom, a zároveň vystavenie a doručenie faktúry dlžníkom za celé vykonané dielo.

V zmysle ustanovenia článku III bodu 1 zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011 nepochybne vyplýva, že „Sprostredkovateľ a záujemca sa dohodli, že za činnosť bližšie špecifikovanú v článku I tejto zmluvy patrí sprostredkovateľovi odmena. Odmena sprostredkovateľa za činnosť bude určená v závislosti od objemu sprostredkovaných činností, a to v o výške 21,25% zo sumy objemu vystavených faktúr záujemcom tretím osobám, a to za činnosti, ktoré vykoná záujemca ako zhotoviteľ na základe zmlúv o dielo, ktoré uzatvorí záujemca na základe sprostredkovania sprostredkovateľom, a to v rozhodnom období“. Dojednanie o vzniku nároku na províziu je uvedené v článku III bode 3 zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011, z ktorého vyplýva: „Sprostredkovateľovi vzniká nárok na odmenu bez ohľadu na skutočnosť, či tretia osoba, s ktorou záujemca uzatvoril zmluvu o dielo, zaplatila záujemcovi dohodnutú odmenu podľa zmluvy o dielo alebo nie. Sprostredkovateľovi vzniká nárok na odmenu v prípade, ak záujemca s treťou osobou uzatvoril zmluvu o dielo, a to pričinením sprostredkovateľa, záujemca ako zhotoviteľ vykonal dielo riadne a včas a objednávateľovi diela vystavil a doručil faktúry za celé vykonané dielo.“ Bez ohľadu na skutočnosť, že uzavretie Rámcových dohôd z hľadiska zákonom ustanoveného procesu verejného obstarávania nemohlo byť uskutočnené v dôsledku sprostredkovateľskej činnosti veriteľa SeCon Ltd. v zmysle vyššie uvedených ustanovení zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011 nepochybne vyplýva, že nárok na províziu vzniká veriteľovi SeCon Ltd. za splnenia 3 predpokladov súčasne. Týmito predpokladmi sú: 1/ ak dlžník s treťou osobou uzatvoril zmluvu o dielo, a to pričinením veriteľa SeCon Ltd., 2/ dlžník ako zhotoviteľ diela vykonal dielo riadne a včas a 3/ tretej osobe (objednávateľovi diela) vystavil a doručil faktúry za celé vykonané dielo. Veriteľ SeCon Ltd. v prihláške pohľadávky, resp. jej prílohách deklaruje iba splnenie prvého predpokladu na vznik nároku na províziu, ktorým je uzavretie Rámcových dohôd, pričom splnenie ďalších podmienok (vykonanie diela dlžníkom a vystavenie a doručenie faktúry za celé vykonané dielo) veriteľ SeCon Ltd. žiadnym spôsobom nepreukázal, a ani netvrdil. Správca v rámci vlastného šetrenia vyzval písomným podaním zo dňa 10.09.2020 MV SR na poskytnutie súčinnosti, v rámci ktorej správca požadoval uviesť, či dlžník na základe Rámcových dohôd, alebo z nich vyplývajúcich prípadných následných zmlúv (čiastkových zmlúv) poskytol akékoľvek plnenie Slovenskej republike - Ministerstvu vnútra SR, za ktoré mu patrila, alebo by mu patrila cena v zmysle čl. II Rámcových dohôd (na základe ktorých veriteľ odvodzuje svoj nárok na províziu), alebo iná odplata. MV SR v písomnom podaní zo dňa 17.09.2020 uviedla, že dlžník na základe Rámcových dohôd, alebo z nich vyplývajúcich prípadných následných zmlúv (čiastkových zmlúv) neposkytol dlžník žiadne plnenie, za ktoré by dlžníkovi patrila náhrada, alebo iná odplata v zmysle čl. 2 Rámcových dohôd. Skutočnosť, že na základe Rámcových dohôd nebolo dlžníkom poskytnuté žiadne plnenie, a nebola dlžníkom vystavená žiadna faktúra, potvrdil aj samotný dlžník v o svojom písomnom podaní doručenom dňa 17.09.2020.

d) veriteľ v prihláške pohľadávky, ako ani jej prílohách nepreukázal vznik nároku na províziu, vyplývajúcu zo zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011.

Veriteľ predložil ako prílohu prihlášky pohľadávky iba 3 Rámcové dohody, uzavreté medzi dlžníkom a Slovenskou republikou - Ministerstvom vnútra SR. Veriteľ však nepredložil, a ani netvrdil, že by dlžník na základe týchto Rámcových dohôd poskytol nejaké plnenie a uvedené plnenie vyúčtoval faktúrou.

e) prihláška pohľadávky je z hľadiska prihlásenej sumy veriteľom (pohľadávka z titulu provízie vo výške 394 188,10 €) nepreskúmateľná.

Veriteľ v prihláške pohľadávky, ako ani jej prílohách neuviedol žiadny spôsob výpočtu nároku na províziu vo výške 394 188,10 €. Vo faktúre č. 20161201 veriteľ uvádza, že dlžníkovi vystavuje faktúru na základe zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011 (na základe ktorej bola dojednaná provízia vo výške 21,25% zo sumy objemu vystavených faktúr dlžníkom tretím osobám, a to za činnosti, ktoré vykoná dlžník ako zhotoviteľ na základe zmlúv o dielo, ktoré uzatvorí dlžník na základe sprostredkovania uskutočneného veriteľom), avšak fakturovaná provízia vo výške 394 188,10 € nie je s prihliadnutím na veriteľom uvedené Rámcové dohody v celkovom objeme 4 800 000,- € žiadnym spôsobom určiteľná, alebo umožňujúca určiť ako veriteľ k tejto výške provízie dospel (21,25% zo sumy 4 800 000,- €).

9. Z výpisu žalovanej pohľadávky žalobcu v sume 261 548,66 €, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 25 v predmetnej reštrukturalizácii žalovaného, súd zistil, že reštrukturalizačný správca túto pohľadávku poprel čo do výšky 97 168,24 €, právneho dôvodu jej vzniku, a to z nasledovných dôvodov: Správca poprel pohľadávku veriteľa čo do výšky z dôvodu, že veriteľ SeCon Ltd. si v prihláške pohľadávky uplatňuje sprostredkovateľskú províziu vo výške 261 548,86 € za rozhodné obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018, a to sprostredkovanie zmluvy o dielo uzavretej medzi spoločnosťou PPC Čab, a.s. a dlžníkom, ktorej predmetom sú stavebné práce v celkovom objeme 1 231 000,- €, pričom na základe šetrení správcu vyplýva, že dlžník v rozhodnom období od 01.01.2018 do 31.12.2018 uzavrel so spoločnosťou PPC Čab, a.s. zmluvy o dielo, na základe ktorých vykonal stavebné práce a následne ich vyúčtoval iba vo výške 773 554,96 €, a nie zo sumy 1 231 000,- € ako deklaroval v prihláške pohľadávky. a) Správca v rámci vlastného šetrenia vyzval písomným podaním zo dňa 11.09.2020 obchodnú spoločnosť PPC Čab, a.s. na poskytnutie súčinnosti, v rámci ktorej správca požadoval uviesť, či bola počas kalendárneho roka 2018 (prípadne v období pred týmto kalendárnym rokom) medzi spoločnosťou PPC Čab, a.s. a dlžníkom uzavretá zmluva o dielo, predmetom ktorej by boli stavebné práce vykonávané dlžníkom počas kalendárneho roka 2018, a či na základe vyššie uvedenej zmluvy o dielo poskytol dlžník akékoľvek plnenie spoločnosti PPC Čab, a.s. počas kalendárneho roka 2018, za ktoré mu patrila, alebo by mu patrila cena diela, a zároveň, či uvedené plnenie spoločnosti PPC Čab, a.s. vyúčtoval faktúrou (faktúrami) počas kalendárneho roka 2018. Obchodná spoločnosť PPC Čab, a.s. na žiadosť správcu o poskytnutie súčinnosti uviedla, že dlžník vykonal pre PPC Čab, a.s. stavebné práce a v roku 2018 vystavil faktúry v celkovej výške 773 554,96 € (ktoré boli v plnej výške uhradené). Skutočnosť, že v roku 2018 dlžník vystavil faktúry za stavebné práce pre spoločnosť PPC Čab, a.s. vo výške 773 554,96 € uviedol aj samotný dlžník v rámci odpovede na výzvu na poskytnutie súčinnosti, adresovanú správcom dlžníkovi dňa 11.09.2020.

b) Správca v rámci vlastného šetrenia vyzval vyššie uvedeným písomným podaním zo dňa 11.09.2020 obchodnú spoločnosť PPC Čab, a.s. na poskytnutie súčinnosti, v rámci ktorej správca požadoval aj uviesť, či má PPC Čab, a.s. vedomosť o tom, že by sa v procese uzavretia zmluvy o dielo (alebo inej zmluvy s obdobným predmetom), alebo v procese predchádzajúcom jej uzavretiu akýmkoľvek spôsobom (1) zúčastňovala, alebo (2) mala pričinenie o ich uzavretie, alebo (3) zabezpečovala pre dlžníka akékoľvek plnenia spoločnosti SeCon Ltd. (napr. písomné podania, emailové podania, alebo akékoľvek úkony osôb, ktoré vystupovali ako zástupcovia spoločnosti SeCon Ltd.). Obchodná spoločnosť PPC Čab, a.s. na žiadosť správcu o poskytnutie súčinnosti uviedla, že takúto vedomosť nemá, pričom v ďalšom písomnom podaní zo dňa 21.09.2020 štatutárny zástupca spoločnosti PPC Čab, a.s. uviedol, že bol v kontakte s osobou Cornelia van den Berg a uvedená osoba ho kontaktovala a zaujímala sa o stavebné projekty spoločnosti PPC Čab, a.s. v súvislosti s kapacitami dlžníka. Dlžník bol následne spoločnosťou PPC Čab, a.s. oslovený a zaradený do interných výberových konaní spoločnosti PPC Čab, a.s.. V prípade úspešnosti ponuky dlžníka stavebné práce dlžník následne realizoval.

c) V zmysle ustanovenia článku III bodu 1 zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011 vyplýva, že „Sprostredkovateľ a záujemca sa dohodli, že za činnosť bližšie uvedenú v článku I tejto zmluvy patrí sprostredkovateľovi odmena. Odmena sprostredkovateľa za činnosť bude určená v závislosti od objemu sprostredkovaných činností, a to výške 21,25% zo sumy objemu vystavených faktúr záujemcom tretím osobám, a to za činnosti, ktoré vykoná záujemca ako zhotoviteľ na základe zmlúv o dielo, ktoré uzatvorí záujemca na základe sprostredkovania sprostredkovateľom, a to v rozhodnom období.“ Dojednanie o vzniku nároku na províziu je uvedené v článku III bode 3 zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2021, z ktorého vyplýva: „Sprostredkovateľovi vzniká nárok na odmenu bez ohľadu na skutočnosť, či tretia osoba, s ktorou záujemca uzatvoril zmluvu o dielo, zaplatila záujemcovi dohodnutú odmenu podľa zmluvy o dielo alebo nie. Sprostredkovateľovi vzniká nárok na odmenu v prípade, ak záujemca s treťou osobou uzatvoril zmluvu o dielo, a to pričinením sprostredkovateľa. Záujemca ako zhotoviteľ diela

vykonal dielo riadne a včas a objednávateľovi diela vystavil a doručil faktúry za celé vykonané dielo.“ V zmysle vyššie uvedených ustanovení zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011 vyplývam, že nárok na províziu vzniká veriteľovi SeCon Ltd. za splnenia 3 predpokladov súčasne. Týmito predpokladmi sú: 1/ ak dlžník s treťou osobou uzatvoril zmluvu o dielo, a to pričinením veriteľa SeCon Ltd., 2/ dlžník ako zhotoviteľ diela vykonal dielo riadne a včas a 3/ dlžník tretej osobe (objednávateľovi diela) vystavil a doručil faktúry za celé vykonané dielo. Veriteľ SeCon Ltd. v prihláške pohľadávky, resp. jej prílohách deklaruje splnenie všetkých predpokladov na vznik nároku na províziu vo výške 21,25% zo sumy 1 231 000,- €, avšak nepreukázal vznik nároku na províziu zo sumy prevyšujúcej 773 554,96 €. Dlžník v rozhodnom období (01.01.2018-31.12.2018) vyúčtoval plnenie iba vo výške 773 554,96 €.

10.1. Podľa § 124 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, veriteľ popretej pohľadávky sa môže do 30 dní od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok žalobou podanou voči dlžníkovi domáhať, aby súd určil právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku, zabezpečenie zabezpečovacím právom alebo poradie zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky; v žalobe sa veriteľ môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

10.2. Podľa § 124 ods. 6 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, rozhodnutie súdu o určení popretej pohľadávky je účinné voči každému. Právoplatnosťou rozhodnutia súdu o určení pohľadávky sa popretá pohľadávka v rozsahu určenom súdom považuje za zistenú; vo zvyšnom rozsahu nemožno pohľadávku voči dlžníkovi vymáhať.

10.3. Podľa § 124 ods. 7 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, kým neuplynula lehota na podanie žaloby na určenie pohľadávky alebo kým súd právoplatne nerozhodne o určení pohľadávky, dlžník môže popretú pohľadávku dodatočne voči jej veriteľovi písomne uznať; týmto uznaním sa popretá pohľadávka v uznanom rozsahu považuje za zistenú. Ak správca poprel pohľadávku z podnetu veriteľa, môže dlžník uznať popretú pohľadávku len so súhlasom tohto veriteľa.

10.4. Podľa § 81 CSP, intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania.

10.5. Podľa § 84 CSP, ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP.

10.6. Podľa § 86 CSP, ak intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, netvoria nerozlučné spoločenstvo podľa § 77, vyžadujú prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany podľa § 149 až 154 uplatnené intervenientom súhlas tejto strany; inak na ne súd neprihliada.

10.7. Podľa § 76 CSP, samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

10.8. Podľa § 77 ods. 1 CSP, nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

10.9. Podľa § 77 ods. 2 CSP, na zmenu žaloby, na jej späťvzatie, na uznanie nároku alebo vzdanie sa nároku a na uzavretie zmiery je potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane.

10.10. Podľa § 77 ods. 3 CSP, ak si procesné úkony iné ako uvedené v odseku 2 odporujú, posúdi ich súd so zreteľom na povahu a okolnosti sporu tak, aby to bolo v súlade s rozumným usporiadaním vzťahov.

10.11. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

10.12. Podľa § 283 CSP, ak na strane žalovaného vystupuje viacero subjektov, je na vydanie rozsudku pre uznanie nároku potrebné, aby nárok žalobcu uznali všetci žalovaní; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

10.13. Podľa § 642 Obch. zák., zmluvou o sprostredkovaní sa sprostredkovateľ zaväzuje, že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou, a záujemca sa zaväzuje zaplatiť sprostredkovateľovi odplatu (províziu).

10.14. Podľa § 644 Obch. zák., sprostredkovateľovi vzniká nárok na províziu, ak je uzavretá zmluva, ktorá je predmetom sprostredkovania.

10.15. Podľa § 645 Obch. zák., ak zo zmluvy vyplýva, že sprostredkovateľ je povinný len zaobstarať pre záujemcu príležitosť uzavrieť s treťou osobou zmluvu s určitým obsahom, vzniká sprostredkovateľovi nárok na províziu už zaobstaraním tejto príležitosti.

10.16. Podľa § 646 Obch. zák., ak podľa zmluvy vzniká sprostredkovateľovi nárok na províziu až splnením záväzku tretej osoby zo sprostredkúvanej zmluvy, vzniká sprostredkovateľovi tento nárok takisto v prípade, keď záväzok tretej osoby voči záujemcovi zanikol alebo splnenie záväzku tretej osoby sa oddialilo z dôvodov, za ktoré zodpovedá záujemca. Ak je základom pre určenie výšky provízie rozsah splneného záväzku tretej osoby, započítava sa do tohto základu aj plnenie neuskutočnené z dôvodov, za ktoré zodpovedá záujemca.

10.17. Podľa § 647 ods. 1 Obch. zák., sprostredkovateľ má nárok na dojednanú províziu, inak obvyklú za sprostredkovanie obdobných zmlúv v čase uzavretia zmluvy o sprostredkovaní. Sprostredkovateľovi však nevzniká nárok na províziu, ak zmluva s treťou osobou bola uzavretá bez jeho súčinnosti alebo ak v rozpore so zmluvou bol činný ako sprostredkovateľ tiež pre osobu, s ktorou sa uzavrela sprostredkovaná zmluva.

11. Na tomto konaní sa popri žalovanom zúčastnil intervenient v zmysle § 81 CSP. Podľa § 124 ods. 6 prvej vety zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, rozhodnutie súdu (rozsudok) o určení popretej pohľadávky je účinné voči každému; ide o tzv. rozšírenú záväznosť rozsudku. V prípade, ak by súd v tomto spore vydal rozsudok o určení popretej pohľadávky, tento by bol záväzný aj pre intervenienta, z čoho vyplýva, že žalovaný a intervenient, v zmysle § 84 CSP, v tomto prípade tvoria nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 ods. 1 CSP.

12. V písomnom vyjadrení zo dňa 16.03.2021 žalovaný uznal žalobou uplatnené právo. Žalobca navrhol, aby súd vydal v spore rozsudok na základe uznania nároku podľa § 282 CSP. Intervenient s vydaním rozsudku na základe uznania nároku, ako ani s uznaním žalobou uplatneného práva zo strany žalovaného nesúhlasil. Vzhľadom k tomu, že intervenient so žalovaným tvoria nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 ods. 1 CSP a intervenient žalobou uplatnené právo neuznal, v zmysle § 283 CSP neboli v tomto konaní splnené podmienky pre vydanie rozsudku na základe uznania nároku podľa § 282 CSP, a preto súd takýto rozsudok v spore nevyhlásil.

13. Žalované pohľadávky reštrukturalizačný správca poprel aj z podnetu intervenienta ako veriteľa v predmetnej reštrukturalizácii žalovaného, v dôsledku čoho ich žalovaný, v zmysle § 124 ods. 7 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, mohol uznať len so súhlasom tohto veriteľa (intervenienta). Intervenient v konaní nesúhlasil s uznaním žalovaných pohľadávok zo strany žalovaného, v dôsledku čoho ich uznanie žalovaným v tomto prípade nevyvolalo účinky stanovené § 124 ods. 7 prvou vetou zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, teda žalované pohľadávky sa, napriek ich uznaniu žalovaným, nepovažujú za zistené.

14. V písomnom vyjadrení zo dňa 16.03.2021 žalovaný vyslovil nesúhlas s akýmikoľvek budúcimi prostriedkami procesného útoku alebo procesnej obrany, uplatnenými intervenientom v tomto spore, ktorých obsah bude v rozpore s argumentáciou žalovaného a žiadal, aby súd na ne neprihliadal. Vzhľadom k tomu, že žalovaný a intervenient v tomto konaní tvoria nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 ods. 1 CSP, súd posúdil uvedený nesúhlas žalovaného v tomto spore ako právne irelevantný. Podľa § 85 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany podľa § 149 až 154 CSP uplatnené intervenientom vyžadujú súhlas strany, na ktorej vystupuje, len v prípade, ak intervenient a strana, na ktorej vystupuje, netvoria nerozlučné spoločenstvo. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo 36/2018 zo dňa 30.04.2019.

15. Žalovaný sa v konaní stotožnil s argumentáciou žalobcu a žalobu považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Intervenient, vystupujúci na strane žalovaného, žiadal žalobu zamietnuť a popierací prejav reštrukturalizačného správcu, uvedený v zozname pohľadávok pri popretých, žalovaných pohľadávkach považoval za opodstatnený. Procesné úkony žalovaného a intervenienta v tomto konaní si teda navzájom odporovali, a preto ich súd, podľa § 77 ods. 3 CSP, posúdil so zreteľom na povahu a okolnosti sporu tak, aby to bolo v súlade s rozumným usporiadaním vzťahov.

16. Účelom reštrukturalizácie je poskytnutie ochrany dlžníkovi pred veriteľmi, ktoré však má byť v konečnom dôsledku aj v záujme veriteľov, pretože uspokojenie ich pohľadávok v sanačnom konaní by malo byť vždy vyššie ako v konkurze. Reštrukturalizačné konanie je osobitným druhom civilného sporového konania, v ktorom si veritelia vymáhajú svoje pohľadávky. Veriteľ môže uplatňovať svoje práva v reštrukturalizácii, len ak si svoju pohľadávku prihlási formou prihlášky riadne a včas. Prihlášky a pohľadávky v reštrukturalizácii preskúmava správca. Ak správca zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná v miere, ktorá odôvodňuje predpoklad, že veriteľ prihlásenej pohľadávky nebude v prípade incidenčného sporu úspešný, v zmysle § 124 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov prihlásenú pohľadávku v spornom rozsahu poprie. Dlžník a veriteľ prihlásenej pohľadávky môže podať správcovi podnet na popretie ktorejkoľvek pohľadávky. Veriteľ, ktorého pohľadávka bola popretá, a ktorý na nej trvá, musí podať žalobu o určenie popretej pohľadávky podľa § 124 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov.

17. V incidenčnom konaní je súd oprávnený preskúmať pohľadávku popretú správcom v reštrukturalizačnom konaní len v rozsahu dôvodov uvedených v popieracom prejave, zaznamenanom správcom v zozname pohľadávok. Týmto popieracím prejavom správca vymedzuje predmet incidenčného konania. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/409/2013-49 zo dňa 11.09.2014, v zmysle ktorého je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení popierať alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie, a tým aj účasť na uspokojení v reštrukturalizácii. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovne preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstoí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v reštrukturalizácii tak, ako bola prihlásená. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi a ktorom by tak predmetom konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke. V reštrukturalizácii si veritelia uplatňujú svoje pohľadávky osobitne určeným postupom u správcu, ktorému patrí ich preskúmanie a prvotné rozhodnutie o tom, či v reštrukturalizácii budú alebo nebudú uspokojené. Z konštrukcie § 124 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov je zrejmé, že „rozhodnutie“ správcu o tom, že pohľadávka bude uspokojená v určitom rozsahu alebo v určitom poradí, je v podstate konečné, keďže proti nemu v rámci reštrukturalizačného konania neexistuje žiaden prostriedok nápravy. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii ukladá správcovi povinnosť dôvod popretia pohľadávky odôvodniť. Predmetom incidenčného konania iniciovaného veriteľom popretej pohľadávky je potom preskúmanie opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu a posúdenie, či správcom uvedený dôvod popretia je daný, alebo či uvedený dôvod neexistuje. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii preskúmavanie prihlásených pohľadávok zveruje správcovi, a nie konkurznému (reštrukturalizačnému) súdu. Správca nemôže zodpovednosť za svoju činnosť prenášať na konkurzný súd. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/70/2016 zo dňa 30.01.2017 „Jediným oprávneným subjektom na preskúmanie pohľadávok prihlásených v konkurze je ustanovený správca konkurznej podstaty. Pri preskúmaní prihlásených pohľadávok je správca povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a v prípade, ak je pohľadávka sporná, vzniká správcovi povinnosť ju v spornom rozsahu poprieť. Zároveň zákon o konkurze a reštrukturalizácii ukladá správcovi povinnosť dôvod popretia pohľadávky odôvodniť. Predmetom incidenčného konania iniciovaného veriteľom popretej pohľadávky je potom preskúmanie opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu a posúdenie, či správcom uvedený dôvod popretia je daný alebo či uvedený dôvod neexistuje. Z tohto dôvodu je možné považovať za postup správcu s odbornou starostlivosťou iba taký postup, kedy v popieracom prejave uvedie všetky právne relevantné dôvody, pre ktoré spochybňuje dôvodnosť, opodstatnenosť alebo samotnú existenciu prihlásenej pohľadávky. Konkurzný súd nie je oprávnený

preskúmať popretú pohľadávku z iných, správcom v incidenčnom konaní uvádzaných dôvodov, než je uvedené v popieracom prejave. Uplynutím lehoty (zákonnej alebo súdom predĺženej) na popretie prihlásených pohľadávok sa právo správcu uvádzať nové dôvody popretia pohľadávky prekluduje a prihlásená pohľadávka sa považuje v následne spornom rozsahu za zistenú.“

18. Z výpisu žalovanej pohľadávky v sume 394 188,10 € zo zoznamu pohľadávok, zapísanej pod por. č. 24, je zrejmé, že reštrukturalizačný správca poprel túto pohľadávku čo do právneho dôvodu a výšky z dôvodov, ktoré možno stručne zhrnúť takto:

- a) žalobca ako veriteľ nepreukázal žiadnu sprostredkovateľskú činnosť, na základe ktorej by mu vzniklo právo na províziu;
- b) žalobcovi nevzniklo právo na províziu, nakoľko predmetné Rámcové dohody nemohli byť uzatvorené v dôsledku sprostredkovateľskej činnosti žalobcu z dôvodu zákonom stanoveného procesu verejného obstarávania;
- c) žalobca nespĺnil žiadnu z podmienok vzniku práva na províziu (uzavretie zmluvy pričinením žalobcu, vykonanie diela dlžníkom, vystavenie a doručenie faktúry dlžníkom za celé vykonané dielo);
- d) nepreskúmateľnosť prihlášky pohľadávky z dôvodu absencie spôsobu výpočtu provízie s ohľadom na dohodnuté percento provízie zo sumy objemu faktúr vystavených dlžníkom tretím osobám.

19. Z výpisu žalovanej pohľadávky v sume 261 548,66 € zo zoznamu pohľadávok, zapísanej pod por. č. 25, je zrejmé, že reštrukturalizačný správca poprel túto pohľadávku čo do právneho dôvodu a výšky 97 168,24 € z dôvodu, ktorý možno stručne zhrnúť tak, že žalobcovi vzniklo za rozhodné obdobie 01.01.2018 do 31.12.2018 právo na províziu zo sumy 773 554,96 €, a nie zo sumy 1 231 000,- €, keďže správca zistil, že dlžník v uvedenom rozhodnom období uzavrel so spoločnosťou PPC Čab, a.s. zmluvy o dielo, na základe ktorých vykonal a vyúčtoval stavebné práce iba vo výške 773 554,96 €, čo správcovi potvrdila aj PPC Čab, a.s.. PPC Čab, a.s., na žiadosť správcu o súčinnosť, uviedla, že nemá vedomosť, že by žalobca v procese uzavretia zmluvy o dielo alebo v procese predchádzajúcom jej uzavretiu sa akýmkoľvek spôsobom zúčastňoval alebo mal pričinenie o jej uzavretie alebo zabezpečoval pre dlžníka akékoľvek plnenie.

20. Žalobca v žalobe k dôvodom popretia žalovaných pohľadávok, okrem iného, uviedol skutkové tvrdenia: „Prihlásené pohľadávky vznikli na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej medzi dlžníkom ako záujemcom a žalobcom ako sprostredkovateľom. Predmetom tejto zmluvy o sprostredkovaní je, okrem iného, pre dlžníka vykonávať činnosť smerujúcu k uzavretiu prípadných zmlúv o dielo. Veriteľ pre dlžníka túto činnosť vykonal a z uvedeného dôvodu mu vznikol nárok na dohodnutú odmenu, ktorú dlžníkovi aj vyfakturoval. Spochybňovanie vzniku právneho dôvodu ako aj výšky prihlásených pohľadávok zo strany správcu je nedôvodné, pretože zo strany žalobcu bol vznik jednotlivých pohľadávok riadne preukázaný, či už zmluvou, alebo faktúrami, ktoré, ako vyplýva s reštrukturalizačného posudku správy nezávislého audítora, sú súčasťou účtovníctva dlžníka, z čoho nepochybne vyplýva že tento ich riadne prijal, a tým aj uznal tieto predmetné pohľadávky, a to v čase, kedy nemohol ani tušiť že sa ocitne v reštrukturalizačnom konaní.“ Žalovaný citované skutkové tvrdenia žalobcu v konaní nepoprel. Vyhlásil, že žalobca riadne splnil všetky povinnosti v zmysle predmetnej zmluvy o sprostredkovaní, a teda mu vznikol nárok na odmenu sprostredkovateľa. Existenciu žalovaných pohľadávok považoval za danú a riadne určenú v celej výške. Z písomného vyjadrenia zo dňa 16.03.2021 (čl. V vyjadrenia) je zrejmé, že žalovaný doplnil skutkové tvrdenia žalobcu, keď, okrem iného, uviedol: „Dňa 31.12.2010 bola žalovanému žalobcom vystavená faktúra splatná 30.01.2017 na sumu 394 188,10 €, a to za sprostredkovanie troch zmlúv o dielo, uzatvorených s objednávateľom MV SR, ktorých predmetom bola údržba budov - udržiavacie stavebné práce v celkovom objeme 4 800 000,- €.“ Žalovaný mal zato, že v právnom poriadku SR nie je zakázaná možnosť sprostredkovania v rámci procesu verejného obstarávania. Mal tiež zato, že za sprostredkovanie je v tomto prípade možné považovať aj len informovanie záujemcu ohľadom prebiehania súťaže alebo oboznámenie záujemcu s obsahom a podmienkami súťaže. V tejto situácii, aj vďaka opísanému pričineniu žalobcu, došlo k výhre žalovaného v súťaži (teda je zrejmé, že sprostredkovateľ žalovanému poskytol informácie, súčinnosť, podporu a iné plnenia v ním správnej zvolenej súťaži vhodnej pre žalovaného) a následnému uzavretiu zmluvy medzi žalovaným a objednávateľom (Ministerstvo vnútra SR), a preto mal zato, že došlo k poskytnutiu plnenia zo strany žalobcu v zmysle čl. I zmluvy o sprostredkovaní. Dňa 31.12.2018 bola žalovanému žalobcom vystavená faktúra splatná dňa 31.03.2019 na sumu 261 548,66 €, a to za sprostredkovanie zmluvy o dielo uzavretej s objednávateľom PPC Čab, a.s., ktorej predmetom boli stavebné práce na objektoch PPC Čab, a.s. v objeme 1 231 000,- €.

21. Intervenient na strane žalovaného považoval popretie žalovaných pohľadávok reštrukturalizačným správcom za opodstatnené a správne. Podľa neho, uznanie uskutočnené vo forme notárskej zápisnice nevyvolalo žiadne právne účinky a súd naň nemôže prihliadať. Poukázal na to, že ide o neplatný právny úkon, keďže bolo vykonané bez súhlasu správcu, a teda v rozpore s 5. výrokovou vetou uznesenia o povolení reštrukturalizácie. Trval na tom, že žaloba neobsahuje žiadne skutkové tvrdenia, ani právne argumenty, spôsobilé čo i len spochybníť (nieťo ešte vyvrátiť) validitu popieracích dôvodov, uvedených správcom. Zároveň poprel všetky skutkové tvrdenia ohľadom vzniku žalovaných pohľadávok, vyplývajúce zo žaloby, ako aj ohľadom splnenia ďalších predpokladov pre vznik provízie.

22. Z citovaných skutkových tvrdení žalobcu a žalovaného je zrejmé, že žalovaný predmetné skutkové tvrdenia žalobcu v spore nepoprel, v dôsledku čoho by mali byť, podľa § 151 ods. 1 CSP, takéto skutkové tvrdenia považované za nesporné. S ohľadom na ich popretie intervenientom, charakter sporu (incidenčné konanie), proces a účel reštrukturalizácie, popretie žalovaných pohľadávok správcom a konkrétne dôvody popretia, podnet intervenienta ako veriteľa na popretie žalovaných pohľadávok, ako aj posúdenie nestrannosti dlžníka a žalobcu ako veriteľa (aj s prihliadnutím na čas a okolnosti urobenia uznania záväzku vo forme notárskej zápisnice) však súd, v zmysle § 77 ods. 3 CSP, takýto následok procesnej pasivity žalovaného vo vzťahu k posúdeniu opodstatnenosti popieracieho prejavu správcu neprisúdil. Súd mal zato, že napriek súhlasným vyjadreniam žalobcu a žalovaného k dôvodom popretia žalovaných pohľadávok správcom, takéto ich vyjadrenia, aj s prihliadnutím na ich obsah (napr. žalobca v čl. V žaloby uvádza skutkové tvrdenia len vo všeobecnej rovine), nie sú len z dôvodu ich nespornosti spôsobilé právne relevantným spôsobom vyvrátiť dôvody popretia, uvedené reštrukturalizačným správcom v zozname pohľadávok. K takémuto záveru súd dospel aj na základe dôvodov popretia a skutkových tvrdení správcu v popieracom prejave, skutkových tvrdení intervenienta a posúdenia nestrannosti strán (aj s prihliadnutím na čas a okolnosti urobenia uznania záväzku vo forme notárskej zápisnice). Vzhľadom k tomu súd, v zmysle § 73 ods. 3 CSP, prihliadol a posúdil aj relevantnosť skutkových tvrdení intervenienta v spore, i keď odporovali skutkovým tvrdeniam žalovaného, jeho uznaniu záväzku a návrhu na vydanie rozsudku na základe uznania nároku. Súd mal zato, že takýto jeho postup v incidenčnom spore je v tomto prípade v súlade s rozumným usporiadaním vzťahov strán sporu (veriteľa a dlžníka) v kontexte reštrukturalizácie, v rámci ktorej je potrebné dbať na rovnováhu medzi oprávnenými záujmami dlžníka a právnymi záujmami veriteľov (aj medzi nimi navzájom). Cieľom reštrukturalizácie je nielen ekonomická záchrana, zbavenie sa dlhov a pokračovanie v podnikateľskej činnosti dlžníkom, ale aj maximalizácia uspokojenia pohľadávok všetkých veriteľov. Pritom je dôležité zabrániť individuálnemu uplatňovaniu a výkonu práva jednotlivých veriteľov na úkor ich kolektívneho uspokojenia.

23. Po posúdení skutkových tvrdení strán sporu, intervenienta v rozsahu dôvodov uvedených v popieracom prejave, zaznamenanom reštrukturalizačným správcom v zozname pohľadávok, mal súd zato, že popierací prejav správcu obostojí, a teda dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v reštrukturalizácii tak, ako bola prihlásená.

24. Skutkové tvrdenia (čl. V žaloby) k dôvodom popretia žalovaných pohľadávok správcom žalobca uviedol len vo všeobecnej rovine, bez toho, aby konkrétne vymedzil (zdôvodnil) akú konkrétnu sprostredkovateľskú činnosť na základe predmetnej zmluvy o sprostredkovaní vykonal, a aké konkrétne, zmluvne dohodnuté predpoklady vzniku práva na províziu a akým spôsobom naplnil. Vzhľadom k tomu mal súd zato, že v spore nebolo preukázané, že žalobca vykonal pre žalovaného takú sprostredkovateľskú činnosť, ktorou by naplnil zmluvne dohodnuté predpoklady pre vznik jeho práva na zaplatenie provízie v zmysle zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 24.08.2011 (čl. III bod 1 zmluvy - nebola preukázaná suma objemu vystavených faktúr záujemcom tretím osobám za činnosti, ktoré vykoná záujemca ako zhotoviteľ na základe zmlúv o dielo, ktoré uzatvorí záujemca na základe sprostredkovania sprostredkovateľom v rozhodnom období; čl. III bod 3 druhá veta zmluvy - nebolo preukázané konkrétne konanie žalobcu, ktorým sa mal pričiniť o uzavretie zmluvy o dielo medzi žalovaným a treťou osobou, vykonanie diela riadne a včas, a ani vystavenie a doručenie faktúr za celé vykonané dielo zo strany záujemcu).

25. Tvrdenie žalobcu v žalobe o tom, že žalovaný uznal predmetný záväzok v čase, kedy nemohol ani tušiť, že sa ocitne v reštrukturalizačnom konaní, súd vyhodnotil ako nepravdivé. Reštrukturalizácia

žalovaného bola totiž povolená uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38R/4/2020 zo dňa 20.07.2020, publikovaným v Obchodnom vestníku č. 142/2020 dňa 24.07.2020. Žalovaný uznal predmetný záväzok spolu v sume 655 736,76 € voči žalobcovi z titulu neuhradených faktúr č. 20161201 na sumu 394 188,10 € a č. 20181201 na sumu 261 548,66 € čo do dôvodu a výšky vo forme notárskej zápisnice N 340/2020, Nz 27240/2020, NCRIs 27677/2020, vyhotovenej notárkou Zuzanou Karasovou, dňa 18.09.2020, teda až po povolení predmetnej reštrukturalizácie. Súd tiež podotýka, že uznanie záväzku má síce, v zmysle § 323 ods. 1 Obch. zák., za následok vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky o tom, že záväzok v čase uznania a v uznanom rozsahu trvá. Vzhľadom na vyvrátiteľnosť domnienky ("predpokladá sa") má však dlžník aj naďalej možnosť preukázať, že záväzok nevznikol, prípadne že v čase uznania už netrval. Je potrebné prihliadnuť aj na to, že prejav povinnej osoby urobený v notárskej zápisnici, ktorý má mať procesné dôsledky (jeho súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice) nezbavuje povinnú osobu možnosti urobiť predmetom súdneho konania samotný hmotnoprávny vzťah (povinnosť z neho vyplývajúcu) - viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 63/2009). Z popieracieho prejavu v zozname pohľadávok je zrejmé, že správca vykonal za účelom posúdenia právneho dôvodu a výšky žalovaných pohľadávok šetrenie (napr. na MV SR, ako aj PPC Čab, a.s.), ktoré mu potvrdilo ním zistenú spornosť žalovaných pohľadávok napriek ich uznaniu žalovaným, a ktorého výsledky žalobca v spore účinne nepoprel v zmysle § 151 ods. 2 CSP, nakoľko sa k nim v žalobe konkrétne nevyjadril, ani neuviedol také konkrétne skutkové tvrdenia, ktoré by tieto zistenia správcu popierali.

26. Súd tiež podotýka, že vo výroku V označeného uznesenia o povolení reštrukturalizácie žalovaného reštrukturalizačný súd určil rozsah právnych úkonov dlžníka (žalovaného), ktoré, v zmysle § 130 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, podliehali súhlasu správcu, a medzi ktoré zaradil aj vykonanie právneho úkonu smerujúceho k výslovnému uznaniu záväzku dlžníkom. Žalovaný (dlžník) napriek tomu dňa 18.09.2020 urobil vyhlásenie dlžníka o uznaní dlhu vo forme notárskej zápisnice N 340/2020, Nz 27240/2020, NCRIs 27677/2020 zo dňa 18.09.2020, vyhotovenej notárkou Zuzanou Karasovou, v ktorom uznal svoj dlh voči žalobcovi spolu v sume 655 736,76 € z titulu neuhradených faktúr č. 20161201 na sumu 394 188,10 € a č. 20181201 na sumu 261 548,66 € čo do dôvodu a výšky, pričom v spore nebol preukázaný súhlas reštrukturalizačného správcu s týmto uznaním dlhu zo strany žalovaného ako dlžníka. V zmysle § 130 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, absenciou súhlasu správcu však v tomto prípade platnosť právneho úkonu (uznania) nie je dotknutá. Podľa názoru súdu, absencia súhlasu správcu s uznaním dlhu však v tomto prípade, v kontexte nepravdivého tvrdenia žalobcu v žalobe o tom, že dlžník nemohol v čase uznania predmetného záväzku ani tušiť o tom, že sa ocitne v reštrukturalizačnom konaní (hoci v čase uznania záväzku už bola povolená jeho reštrukturalizácia), dopĺňanie všeobecných tvrdení žalobcu o vzniku jeho práva na províziu v spore o konkrétne skutkové okolnosti (plnenia zmluvy o sprostredkovaní, ktoré mal vykonať podľa zmluvy žalobca, a teda ktorý ich mal v prvom rade v žalobe zdôvodniť) zo strany žalovaného, ktorého tvrdenia odporujú tvrdeniam intervenienta (veriteľa) v spore, pričom sa nezaobera konkrétnymi námietkami správcu v popieracom prejave, vzbudzuje pochybnosti o nestrannosti žalobcu ako veriteľa i žalovaného dlžníka o ich nestrannosti v tomto spore i v reštrukturalizácii žalovaného, čo zároveň tiež potvrdzuje dôvodnosť popieracieho prejavu správcu pri žalovaných pohľadávkach.

27. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, v zmysle § 124 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov súd zamietol v celom rozsahu žalobu o určenie, že žalobca je veriteľom pohľadávky proti žalovanému v sume 394 188,10 €, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 24, a časti pohľadávky v sume 97 168,24 €, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 25, v reštrukturalizácii žalovaného, vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 38R/4/2020, nakoľko mal zato, že popretie žalovaných pohľadávok v predmetnej reštrukturalizácii žalovaného správcom je opodstatnené

28. Súd nevykonal dokazovanie, na návrh intervenienta, listinami, ktoré správcovi poskytli MV SR, PPC Čab, a.s. a dlžník, opísanými v popieracom prejave správcu, nakoľko strany sporu, ani intervenient skutkové tvrdenia, v ktorých na tieto listiny správca odkazoval, v spore nespochybnili, a teda ich obsah, uvádzaný správcom, súd posúdil, v zmysle § 151 ods. 1 CSP, ako nesporný.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Žalovaný a intervenient mali v spore plný úspech, preto im súd, v zmysle § 255 ods. 1 CSP, proti žalobcovi priznal náhradu 100% rov konania.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, podpis, dátum, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozsudok napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 127 ods. 1,2, § 363, § 364 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.